

Autor dopisu generálů: Občanská válka? Francouzský národ je na konci sil. Kdo za to může? 500 no-go zón, už i na venkově

- CZ24 News | 24. června 2021

FRANCIE: JEAN-PIERRE FABRE-BERNADAC odpovídá na otázky ohledně vývoje situace ve Francii, naděje na únik ze současné multikulturní pasti a specifické role postkomunistických zemí v současné Evropě

Rozhovor novináře polského týdeníku DoRzeczy Oliviera Baulta s Jeanem-Pierrem Fabre-Bernadacem, autorem francouzského "listu generálů", ve kterém se generálové a vojáci ve výslužbě obrátili na vládu s výzvou, aby chránila občany před imigranty a islamizací - a varovali před rizikem občanské války.

Pane kapitáne, list zveřejněný 14. dubna, který vznikl z Vaší iniciativy, varoval úřady před islamizací země, poukázal na hrozbu, která se vznáší nad domorodými Francouzi a na vytlačování tradičních hodnot vyznávaných francouzskou společností. Podepsali ho tisíce vysloužilých vojáků, včetně šedesáti generálů, ale i někteří v aktivní službě, což vyvolalo efekt sněhové koule. Byly zveřejněny další otevřené dopisy, včetně nového otevřeného dopisu důstojníků v činné službě jako projev podpory pro první list. Francouzská vláda, i její levicová opozice (na rozdíl od opozice pravicové) hovoří o záměru uskutečnit puč, který prý vyplývá z obsahu těchto otevřených listů, varujících před rizikem občanské války. Zachvátil duch rebelie francouzskou armádu? Byl by ve Francii možný vojenský puč?

Reakce na náš list je komická. Tito lidé si ho ani pořádně nepřečetli. V dopise, který jsem napsal, říkám pravý opak. Píšu o tom, že dnešní situace ve Francii je dramatická neřkuli tragická. V momentě, kdy politici nechtějí uznat, že je to tak, zkrátka směřujeme k zásahu armády, ke kterému se budou muset uchýlit. Proto ve svém listě používám výraz "mise". Pojem "mise" znamená, že

rozhodnutí nepřijme armáda, ale vláda.

Co Vás a signatáře dopisu vedlo k jeho zveřejnění právě teď a proč jste ho nezveřejnili již dříve? Je snad odpovědnost prezidenta Macrona za rozpad Francie větší než jeho předchůdců?

Macronova zodpovědnost není větší. Je následníkem těch, kteří tuto odpovědnost nesou, a sám se stal spoluzodpovědným za vzniklou situaci. Problém je v tom, že tito lidé neříkají pravdu. Realita je nezajímá. Pro ně je nejdůležitější maskování a zametání problémů pod koberec. "Politická korektnost" je v naší zemi všudypřítomná a přehlušuje pravdu. My jsme chtěli říci pravdu. Chtěli jsme vysvětlit, jak se z předměstí na 450 nebo 500 místech ve Francii, nejen ve velkých městech, ale i v městečkách, staly zóny, v nichž už nevládne právo. A říkáme to i kvůli lidem, kteří tam žijí. Nejde o obviňování muslimů, ale o odsouzení islamistů. Muslimové, kteří žijí v těchto zónách, čelí ještě větším problémům než my. Dnes potřebujeme rozhodnost a schopnost klást požadavky, které vlády neměly čtyřicet let.

Ve svém dopise varujete před rizikem občanské války ve Francii. Nejste první, nedávno jsme slyšeli podobné varování z úst generála de Villierse, bývalého náčelníka generálního štábu armády - a před ním Gerarda Collomba, ministra vnitra, nebo také písemné vyjádření policejního generála Bertranda Soubeleta, který uvedl, že policisty velmi znepokojuje existence nelegálních zásob zbraní ve francouzských etnických čtvrtích. Sám jste vysloužilý policejní důstojník. Myslíte si, že ve Francii skutečně existuje riziko občanské války?

Více než občanská válka. V přesném slova smyslu nám hrozí válka mezi dvěma kulturami, válka mezi dvěma odlišnými populacemi. Mezi Francií a "Francií předměstí", kde se aktivní menšina cítí jako ryba ve vodě, kde je většina je zastrašována. Na předměstích máme do činění s realitou, na kterou by měl francouzský stát reagovat, ale nereaguje. Ano, hrozbou je riziko vypuknutí otevřeného ozbrojeného konfliktu mezi dvěma komunitami.

Abychom postřehli tento pocit nejistoty, který začíná ve Francii převládat, třeba utlumit ideologii, která vedla k této fatální situaci. Všechny ty struktury "rasismu", které demoralizují Francii. Obavy se netýkají pouze agresivních činů, vražd a znásilnění, ale i každodenní majetkové trestné činnosti. Zničené auto, krádež elektrického skútru, poškozená schránka... Jsou to lidé žijící v bytovkách, kteří musí mlčet když na chodbách a na parkovištích, pod nosem a před očima všech působí gangy obchodníků s drogami, které terorizují místní. To je ten problém. To je ta gangréna, která ničí tkáň společnosti a postihuje její stále větší část. Lidé to už nemohou vydržet. Toto je skutečná časovaná bomba, která může kdykoli vybuchnout. Stát by si to měl uvědomit - a sami jste viděli, jaká byla reakce na náš list. Nakonec jsme byli obviněni my, ne zločinci a výtržníci.

V dopise zveřejněném na podporu Vašeho dopisu, který podepsaly i statisíce civilních osob, důstojníci v aktivní službě, přirovnávají situaci ve Francii k situaci, kterou znají z Afghánistánu, Mali, střední Afriky a dalších zemí. Nezdá se Vám toto přirovnání Francie k zemím, které jsou označovány za "selhávající", přece jen trochu přehnané? Z pohledu zemí bývalého východního bloku - máme se obávat, že se z některých spojenců z NATO na Západě stanou selhávající státy?

Opakuji ještě jednou: Je to výstražný signál. Je zřejmé, že zatím ještě nejsme v této situaci, ale směřujeme k ní. Když se podíváme na nárůst hrozeb za posledních dvacet let, ukazuje se, že je konstantní, ba dokonce se v poslední době zrychluje. Naši kolegové v činné službě se snaží být předvídaví, tak jako my v našem zveřejněném listu, který jsem napsal - aby vláda vzala v úvahu tyto okolnosti. Odhodlá se k tomu nakonec?

Francii je třeba zachránit dnes. Je třeba zachránit francouzský národ, který má toho už dost a je na konci svých sil. To, co teď potřebujeme, je společné rozhodnutí postavit se nepříteli a porazit ho. Tento nepřítel má dvě formy: formu ideologie "dekonstruktivismu" či "rasismu" a agresivní formu, která se projevuje islamismem i aktivitou gangů z předměstí, které se vzájemně často prolínají. Odkud mají islamisté zbraně, když ne od gangů obchodujících s drogami? Všichni dobře vědí, že na našich předměstích je dnes v oběhu obrovské množství nelegálních zbraní.

Které jsou podle Vás hlavní příčiny zhoršení situace: imigrace, muslimský radikalismus, slabost státu? Jsou francouzské problémy typické pro každou multikulturní společnost?

Jsou to všechny příčiny, které jste zmínil. Pokud si toto v určitém okamžiku neuvědomíme, nemáme budoucnost. Tento úpadek mohou zastavit tři věci: První věcí je znovuobjevit své hodnoty. Pro mě je tou hodnotou především moje země. Budovala se postupně a díky tomuto procesu se stala jednou z nejvýznamnějších na světě, a potom jí dlouho byla. Máme kulturu, jazyk, bohatou historii. Francouzi by si to měli uvědomit a musí se probudit. Francouzi musí stát vzpřímeně, ne ležet. Statisíce lidí nám říkají: "Nenechte se odradit, politikům už nevěříme, ale armádě stále důvěřujeme, protože armáda je čistá, je vzorová." A tak přicházíme k druhému prvku, který spočívá v tom, že kromě nalezení svých hodnot potřebujeme mít před sebou vzor. Bez dobrého příkladu nemohou lidé nikomu důvěřovat. A dnes ten vzor chybí. Poslední věc je odvaha. Toto je zásadní otázka, protože v části politických struktur už odvahu nenajdeme. Francii je třeba ji vrátit.

Když v roce 2015, za velké imigrační krize, země Visegrádské čtyřky odmítly migrantské kvóty prosazované Evropskou unií, argumentovali potřebou bránit svou civilizaci a křesťanskou kulturu před přílivem muslimů, ale i povinností zajistit bezpečnost - a také obavami z nárůstu teroristické hrozby. Myslíte si, že vzhledem k zhoršující se situaci ve Francii měly pravdu?

Myslím, že tyto země měly absolutní pravdu. Plně je podporuji. Podporuji jejich kroky a říkám: Nevzdávejte se. Nevzdávejte se, protože vy nám ukazujete cestu. Ukazujete nám cestu, protože jste během komunistické éry zažili, jaké je jeho nepřítel. Nezažili jsme tyto těžké chvíle. A protože jsme je nezažili, nepochopili jsme, že jednoho dne i my můžeme čelit obtížím. Já osobně blahopřeji zemím, které měly odvahu říci jasně: "Ne!"

Polsko trochu znáte. Co si myslíte o situaci v Polsku ve srovnání se současnou situací ve Francii?

Neznám současnou situaci, ale rád bych vyjádřil svou lásku Polsku a Polákům. Poláky jsem poznal v těžkých časech. Byl jsem v Gdaňsku během prvních nepokojů v roce 1970 a rád bych Vám řekl o něčem, co poznamenalo celý můj život. Po událostech z prosince 1970, kdy již byly desítky mrtvých, jsem šel na půlnoční mši a samozřejmě v kostele bylo tolik lidí, že někteří stáli venku. Byl jsem mezi nimi, pamatuji si, že sněžilo, a v jistém okamžiku, kdy bylo třeba pokleknout, lidé klekli a začali zpívat.

Já, který jsem věděl, jak bezstarostně si v té době žila Francie, jsem pochopil, co je to horlivost a víra, pochopil jsem, co je láska k vlasti. Byl to způsob komunikace s tehdejšími komunistickými orgány: "Budeme se stavět na odpor, zůstaneme tady." Bylo to skvělé a chtěl bych při této příležitosti ještě jednou poděkovat Polákům za všechno, co udělali, za všechno, co nás naučili, a říct jim: "Pokračujte v boji, protože jste národ, který se nevzdává snadno." Často sleduji, co se dnes děje v Polsku, podporuji národní síly, polské vlastenecké síly a jsem dojat, když vidím Pochod nezávislosti, který se koná 11. listopadu, jako důkaz toho, že Polsko stále hrdě stojí, a že nepomine. Polsko bude věčné, protože je symbolem.

Polsko se domnívá, že Rusko představuje hrozbu, a proto se upíná k NATO a transatlantickému spojení jako garantům své bezpečnosti. Dokážete si představit situaci, že by Francie, která by se ocitla v občanské válce živené zenci nějakou entitou ztělesňující Islámský stát, požádala o pomoc své spojence z NATO?

Pokud se situace ve Francii zhorší, zhorší se i v celé západní Evropě. To nebude problém pouze Francie. Pokud se zítra situace změní na jakýsi válečný stav nebo velký konflikt, totéž se stane v Itálii, Německu, Španělsku či Skandinávii. Je jasné, že budeme svědky efektu sněhové koule. Kromě toho budeme mít v pozadí politiku některých arabských zemí a Turecka. Může to být jako požár, a proto bude rozhodující postoj a odhodlanost zemí střední Evropy.

Možná právě ony nám v té chvíli přijdou na pomoc, nevím. Je mi však jasné, že nejen Francie bude v této situaci. Pokud se zítra Francie ocitne v situaci, která hrozí vypuknutím konfliktu, zasáhne to celou západní Evropu.

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>